

Všetko je tak, jako má být

(Slovenka; 17/2009; 21/04/2009; s.: 6, 7, 8; LUDMILA GRODOVSKÁ ; Zaradenie: O KOM SA HOVORÍ)

HEREČKA PETRA POLNIŠOVÁ TVRDÍ, ŽE PRED PROBLÉMAMI NEUTEKALA

PETRA POLNIŠOVÁ dlhší čas komunikovala zo zahraničia iba cez esemesky. Keď sme sa na rozhovor konečne stretli, prišla v dobrej nálade, ale nesmierne unavená. Vraj netušila, že príprava na tanečnú súťaž Let's Dance, na ktorú sa dala presvedčiť, bude taká drina. Tancuje v nej s Tomášom Surovcom, ktorý priviedol Michaelu Čobejovú k víťazstvu. Vyhrajú aj s Petrou?

_ Ako sa máte?

Momentálne dobre. Upokojila som sa a všetko je tak, ako má byť.

_ Priznávate teda, že ste istý čas neboli v pohode. Kedy sa to celé začalo?

Približne pred trištvrte rokom, keď sa spojil stres z množstva práce so zdravotnými aj súkromnými problémami a k tomu sa pridával tlak médií, ktoré prejavovali veľký záujem o moju osobu.

_ Je teda pravda, že ste sa rozhodli riešiť to útekou do zahraničia?

Vôbec by som to nenazvala útekou.

O tej ceste som uvažovala už dávno, ale kým sme robili pre televíziu SOS, nemohla som nikam odcestovať.

Nebol to môj prvý pobyt v zahraničí, ja som taký typ. . . Pomaturite som dva roky žila v Anglicku, kde som sa starala o deti, pracovala v bare a učila sa angličtinu.

Po skončení vysokej školy, kde som študovala bábkoherectvo, som nevedela, čo budem robiť. Namiesto na úrad práce som odišla do Talianska, kde som žila dva roky a hrala v Teatro Laboratorio Mangiafuoco.

Pre mňa nie je neprirodzené niekam odísť a predpokladám, že ani toto nebola moja posledná cesta. Bola som v Paríži na kurze francúzštiny a bývala som v byte, ktorými tam prenajala kamarátka.

_ Ale nebol ten kurz predsa len istou formou úniku od problémov, ktoré sa vám tu nakopili?

Potrebovala som všetko predýchať, oddýchnuť si a odísť niekam z dosahu bulvárnych médií. Už ma unavovali telefonáty novinárov, pre ktorých bol môj rozvod vďačným sústom a stále hľadali, kto a čo je za tým. Moje odpovede ich neuspokojovali, ale ja naozaj neviem, prečo by som mala o svojom súkromí hovoriť verejne.

_ Zregenerovali ste sa a vrátili. Čo budete robiť?

Ja som vlastne po celý ten čas celkom neodišla, každé dva týždne som bola v Bratislave. Stále pravidelne hrávam v Štúdiu L+S aj v divadle GUnaGU, okrem toho sú rôzne akcie. Chcela by som tento rok prežiť menej v strese, preto som odmietla ponuky do televíznych seriálov. Jednoducho mám pocit, že si dám na chvíľu pokoj.

_ Ale prijali ste ponuku na účasť v tanečnej šou Let's Dance!

Dlho som to zvažovala, ale zaúradovala Adela Banášová, ktorá je moja kamarátka. . .

A povedala som si, že naučiť sa tancovať nie je márne. Fakt, že sami venuje profesionál, považujem za najväčšiu devízu.

_ Aký je váš tip na víťazov tejto série Let's Dance?

Joj, to by som musela mať veštecké vlohy! Vyhrá ten, kto bude divákovi sympatický a tým sa bude chcieť posielat' mu esemesky. Ale kto to bude, netuším. Už teraz však vidím, že budem mať čo robiť, lebo tento rok je úroveň všetkých párov veľmi vysoká.

_ Z predchádzajúcich kôl je známe, že tanečné tréningy sú veľmi náročné, ale účastníci súťaže si napokon pochvaľovali, že si zlepšili kondičku a zhodili zopár kíľ. Pozorujete už aj na seba tento efekt?

Ja som zatiaľ bohviekoľko nezhodila.

Asi by som mala začať, lebo nechcem byť tancujúca skriňa, na ktorú sa zatiaľ podobám najviac (smiech).

_ Ako sa vám spolupracuje s tanečným partnerom Tomášom Surovcom, ktorý v predchádzajúcej sérii Let's Dance priviedol Michaelu Čobejovú k víťazstvu? Určili vám ho alebo ste si mohli vybrať?

Tomáša mi prideliť. Doslova. Zatiaľ sa nebijeme ani nehádame, čo je dobré, ale je pravda, že je to perfekcionista a niekedy ma tak driluje, až mám pocit, že trénujeme na majstrovstvá sveta. Najhoršie je, že zatiaľ ani ja, ani on netušíme, či to padne na úrodnú pôdu. Ja si totiž málokedy obujem topánky na vysokých podpätkoch, takže už len chodiť v nich je pre mňa neprirodené. A teraz v nich musím aj tancovať! Zatiaľ má Tomáš so mnou celkom trpezlivosť, ale som zvedavá, dokedy mu to vydrží.

_ V najbližšom čase vás teda uvidíme v úlohe, ktorá dosiaľ nebola vašou parketou. A ako je to s návratom SOS či podobnej relácie na obrazovky?

Samozrejme, že s partiou z SOS niečo chystáme, ale je zbytočné čokoľvek vopred plánovať, lebo aj do televízií vstúpila kríza. Projekt, ktorý sme mali rozrobený, stopli a nevieme, čo bude ďalej. Sme stále činní, veď sme kreatívni ľudia a vieme pripraviť tisíc vecí, ktoré sa môžu, ale nemusia objaviť na obrazovke.

_ Nepozeráte sa do budúcnosti s obavou, že zostanete bez práce?

Nemám vo zvyku maľovať si pesimistickú budúcnosť, ale zatiaľ mám dosť pracovných ponúk, takže ani nie je dôvod na obavy. Tým, že človek zmizne z obrazovky, neprestane žiť. Pol roka som sa na obrazovke neobjavila a nemám pocit, že som sa musela triasť o prácu.

_ No byť na voľnej nohe zrejme nie je jednoduché.

Vždy som bola na voľnej nohe a vždy som mala čo jesť. Som flexibilný typ, a ak bude treba, môžem robiť preklady. Okrem toho, veď v produkčnej spoločnosti Maja sa venujem dramaturgickej činnosti, píšem scenáre pre seriál. Ale pre mňa by nebol problém robiť aj sekretárku. . .
Určite by som sa však nevzdala divadla, s ktorým som spätá najviac.

_ Nikdy ste neuvažovali o návrate k bábkoherectvu, ktoré ste vyštudovali?

Stále mám k nemu pozitívny vzťah a veľmi rada si pozriem bábkové predstavenia, ale produkcia, aká by sami páčila, by sa na Slovensku robila ťažko. Chcelo by to nadšencov, veľa peňazí a ja nie som typ, ktorý by vedel za to bojovať.

_ Na jazykovom kurze v Paríži vraj bol s vami aj Američan, stylist, ktorý upravoval Cameron Diazovú, a veľmi ho pobavilo, keď zistil, že aj vy ste herečka, dokonca známa. No slovenský trh je malý. Nemali ste niekedy chuť prekročiť hranice a dobýjať svet?

Na to treba veľkú cieľavedomosť, veľmi veľa makať aj mať dávku šťastia, ale aj tak je len malá pravdepodobnosť, že uspejete. Keď to po všetkom obrovskom úsilí nevyjde, nastupuje veľká frustrácia, ktorú by som nechcela zažiť. Poznám to z rozprávania mojich kamarátok herečiek, ktoré sa pokúšali preraziť v zahraničí.

Počas vašej neprítomnosti médiá pátrali po každej informácii o vás a zverejňovali aj rôzne špekulácie, týkajúce sa vášho rozvodu a neskôr delby majetku s bývalým manželom.
Ako to teda je?

Po vzájomnej dohode patrí dom môjmu bývalému manželovi a už by som sa k tomu viac nechcela vyjadrovať.

_ Máte tridsaťtri rokov a určite nezostanete sama. Patríte k ženám, ktoré ľahko nadväzujú vzťahy, alebo ste skôr opatrná?

Myslím si, že čím je človek starší, tým je to ťažšie. O to viac, že mám isté kritériá a nároky na partnera a nechce sa mi vrhať do ľúbostných dobrodružstiev.

_ Takže zatiaľ nie je nikto nový na obzore?

Neriešim to - a keby aj, nemyslím si, že to patrí na verejnosť. No v zásade, ak cítim, že niečo treba urobiť, urobím to. Keď som cítila, že náš vzťah prestáva fungovať, dohodli sme sa s manželom na rozchode a dôsledky prijímame s pokorou. Každé veľké rozhodnutie prináša aj obeť a my sme si uvedomili, že nie je ľahké v tomto veku zostať sám. . . Ale načo sa zaťažovať chmárami? Je preda jar a ja sa z nej teším.

_ Ste šťastná?

Som. Chvalabohu, za rozhodnutie dať si oddych sa mi moje telo odvd'ačilo tým, že mojím zdravotným problémom (porucha činnosti štítnej žľazy, pod ktorú sa zrejme podpísalo aj enormné pracovné zaťaženie a stres) odzvonilo. Nemám ťažko choré dieťa, nemusím riešiť naozaj vážne problémy, s ktorými sa ľudia stretávajú. To, či mám, alebo nemám nejaký dom alebo či o mne napíšu, že mám nejakého tajomného milenca - to nie sú vážne problémy. Takže som šťastná.

_ Spomenuli ste deti. . . Dost' často vás vídať na charitatívnych akciách. Máte k nim nejaký špeciálny vzťah?

Dlhodobejšie spolupracujem s projektom **Divé maky**, ktorý sa zameriava na pomoc talentovaným rómskym deťom, som jednou z tváří kampane Avon proti rakovine prsníka, občas moderujem podujatia. V Bratislave sa 20. júna po prvý raz organizuje Pochod proti rakovine prsníka. Verím, že príde čo najviac ľudí, takže týmto všetkých srdečne pozývam. Ale aby som neodbočila -moje angažovanie sa nepovažujem za nejaký hrdinský čin, skôr sa pýtam, prečo by som nemala?

Za takýmito akciami je veľa ľudí, ktorí to robia nezištne, bez toho, aby o nich niekto písal. To sú ľudia, ktorých si vážim. Ja môžem prispieť svojím menom.

Ved' ak známe meno môže pomôcť, prečo to nevyužiť?

Foto:

Bude najpopulárnejšia humoristka roku 2007 tentoraz najúspešnejšou tanečnicou?

Aj keď Petra nemá najideálnejšiu postavu na spoločenský tanec, pre svoj temperament, šarm a zmysel pre rytmus sa teší veľkej podpore divákov